

Bulutlu Gözlerle Kalakaldım

— melike-esent · 12 Eylül 2009

.....
Her başlangıcın bir hazin sonu vardı. Hangi güzellik daimi olmuştu ki bugüne dek. Hiç beklenmedik bir anda ok yaydan çıkar ve kalakalırın bu girdapta ve bulutlu gözlerle bakakalırın...

Güneşin doğuşuyla her gün umut dolu bir güne açarız gözlerimizi. Güneş bazen içimizi ısıtırken bazen de o kadar çok üşürüz ki... Sıcakta donakalarız...

Kara kara bulutlar dolandır kalabalıkta Güneş görmez ülkesinde kahkaha atar olmuş kötülük perileri, bizlerse ancak bu Dünyanın figuranları olmaktan öteye geçemeyiz...

Gözümüzü bir açarız akıl ermez bir kargaşanın içinde nefes almaktayız. Bir yerden bir yere savrulurken anlamsızlıklar içinde yutkunakalırız...

Yüreğimiz nasırda tutsa, nara atmak isteriz inadına...

Gidenlerin ardından bakakalırız sessizce, çaresizce... elimiz kolumuz bağlanır sus pus olur yüreklerde...

.....
Neden hep yağmur benim üstüme yağıyorsun ki? Bulutlu gözlerimden yaşlar çağlarken, içime akıttığım gözyaşlarımın içimi titretmesine ne demeli...

Yollarımda ayaz var üşüyorum. Sağa bakıyorum, sola bakıyorum, meğer KOCAMAN bir girdapta kaybolmuşum haberim yok...

.....
.....
Bulutlu gözlerle kalakaldım olduğum yerde....
.....

FOTOĞRAF: GÜNIŞIĞIM ARŞİVİNDEN

MELİKE ESENTAŞ